

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXVIII. Irruit autem spiritus Domini in Samson, & dilaceravit Leonem, quasi
hœdum in frusta decerperet. Judic. c. 14. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXVIII.

§. I. Scriptura.

190. Deipara prorsVs pVrè ConCep-
ta, SaMfone fortior.

Judic. c. 14. v. 6. *Irruit autem Spiritus Domini in Samson, & dilaceravit Leonem, quasi hœdum in frustra decerperet.*

Imperceptibilem planè Samsonis fortitudinem quis explicare sufficiat? describitur certè illa non in uno tantùm, sed pluribus S. Scripturæ capitibus, ac primò quidem dilaceravit Leonem, quasi hœdum in frustra decerperet. Percussit deinde triginta viros. Vincula in super, quibus ligatus erat, dissipata sunt, & soluta. Inque unâ asini maxillâ, interfecti ab illo mille viri. Prætereà, cum crederetur optimè à Philisthæis in Civitate custoditus, apprehendit ambas portæ fores, cum postibus suis, & serâ, impositasque humeris suis portavit ad verticem montis. Tandem (ut plura alia obstupescendæ Fortitudinis argumenta præteream) alligatus non unâ tantùm, sed duabus vicibus, septemPLICI fune, rupit vincula, quasi fila telarum. Quòd si curiosiùs investigare velimus, unde tanta in Samfone fortitudo? Sacrum textum audiamus, identidem respondentem, his verbis: *Irruit spiritus Domini in Samson, &c.*

Fortitudinem porrò Deiparæ prorsus purè conceptæ quis percipiet? quis explicabit? inveniet haud dubiè Mulierem illam fortem, tam sollicitè à Salomone investigatam, quisquis invenerit MARIAM. Enimverò, nonnè Mulier illa benedicta, per omnia fortior Samfone, communi nostro adversario diabolo, quærenti quem devoret Leoni, sola generosè restitit? nonnè illa vincula originalis culpæ,

quibus à dæmone aliorum adinstar credebatur illigata, prorsus illibata dissipavit? nonnè dæmonum portas, qui originariâ hac labe in animas insidiosè irrepsent, subvertit? jugiter adimplendo illud, quod Deborâ quondam prædixit: *Nova bella elegit Dominus, & portas hostium ipse subvertit*, id est, D E U S, qui ante MARIAM Sanctos viros assumpserat, Patriarchas, & Prophetas, ad dæmonem enervandum, jam nova bellandi methodo, puellam armavit in utero, ut, Samsonis æmula, peccatum originale, quod est porta omnium peccatorum, everteret. Nonnè demùm illa septem mortalium peccatorum funes, imò & venialium nævorum retinacula, per omnia innocens, nullo labore dirupit? Dicere nimirùm Virgo Beatissima cum gentium Doctore poterat: *Omnia possum in eo, qui me confortat*, Filio scilicet Divino, carnem ex me, in qua passurus est, assumpturo, portasque æreas, & vestes ferreas validissimè confracturo. Non opus ergò est quærere, unde tanta in tenerimâ cæteroquin Virgine provenit fortitudo? non enim aliunde hanc MARIA obtinuit, quàm à Spiritu Domini, in illam, haud secùs, ac quondam in Samsonem irruente. Quemadmodum enim in Conceptione Verbi Divini, in utero suo Virginali, Spiritus Sanctus eam obumbravit, juxta illud Cœlestis Genij: *Spiritus Sanctus superveniet in Te*. Sic in primo quoque Conceptionis propriæ instanti, in gratioso Annæ Matris utero, Spiritus Sanctus ei astitit, ac ab omni hostilis fortitudinis impetu mox abinitio fortior Spiritus defendit. Jacet ergo dilaceratus à MARIA, non Samsonicus ille Leo, sed terribilis multorum capitum

Judic. c. 7.
v. 8.Philip-
pens. c. 4.
v. 13.Luc. 1.
v. 13.

tum bellua, teterrima omnium scelerū hydra, peccatum originale : jacet monstrum illud, cujus si formam spectemus, tantæ est fœditatis, si naturam, tantæ perversitatis, ut nemini dubium esse possit, cacodæmones singulos suum contulisse consilium, quo monstrum producerent omnibus inferni spectris longè horribilius, quod non aliâ intentione, in mundum hunc nostrum intruferunt, nisi ut fœtidissimo, quem exhalaturum esset, halitu, mundum contaminaret univèrsam, atque excubans ad vitæ nostræ limina, prius nobis venenum infunderet, quàm vitalem haurire spiritum liceret. Hanc autem immanem hydram, hoc monstrum infame, *Deipara prorsus purè concepta, Samsone fortior, gloriosissimè debellavit.* Utinam & nos enormia scelerum quorumcunq̃ monstra, Divinâ gratiâ confortati, Virginisque purissimæ protectione adjuti, fortiter impugnemus, ut Victoriæ palmam in Cœlis obtinere valeamus!

§. 2. *Authoritas.*

191. CONCILII TOLETANI SENTENTIA, FVLSSE CONCEPTAM SINE PECCATO.

Solam Filij personam, pro liberatione generis humani, hominem verum, sine peccato, de Sanctâ, & Immaculatâ Mariâ Virgine credimus assumpsisse. Concil. XI. In Professione Fidei.

§. 3. *Ratio.*

192. ARCHANGELVS GABRIEL, MISVS À DEO.

Quinam sanæ mentis somniaret, Archangelum Gabrielem missum à DEO, imò totius Sanctissimæ Trinitatis legatum ad Beatissimam Virginem MARIAM, non veram, & seriam, sed falsam, & Aulicorum blandientium more, fallacem Salutationem detulisse, dicendo : *Ave gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus?* Atqui hoc consequeretur, si B. Virgo in primo instanti suæ Conceptionis

contraxisset labem peccati originalis. Ergo, &c. Min. Prob. per partes. Primo : non verificaretur *Ave*, quia *Ave* idem est, ac à *ve*, sive sine *væ* : Sed habere peccatum originale, est habere maximum *væ*, quia hoc excludit à gratiâ, & Regno Cœlesti, redditque hominem mancipium diaboli. Secundo. Non verificaretur *gratia plena*; esse enim gratiâ plenam, est includere in se omnem plenitudinem gratiæ. Atqui si MARIA habuisset peccatum originale, non inclusisset in se omnem plenitudinem gratiæ, quia caruisset gratiâ præservationis ab omni labe. Ergo, &c. Tertio : non verificaretur : *Dominus tecum*, dixit enim hoc Angelus sine limitatione, id est, sine temporis præsentis, præteriti, aut futuri appositione, idem ergò erat dicere, ac : *Dominus semper fuit, est, & erit tecum* : Atqui si vel uno momento B. Virgo habuisset peccatum originale, jam acciperetur cum aliquâ limitatione, nec verificaretur de omni præterito. Ergo. Quarto : non verificaretur : *Benedicta Tu in mulieribus.* Illa enim absolute benedicta dici non potest, quæ cum cæteris mulieribus primæ maledictioni subjacet. Atqui Beata Virgo, per peccatum originale, aliarum mulierum more, primæ maledictioni subjacisset. Ergo si hanc labem originalis peccati MARIA contraxisset, Salutatio Arch-Angeli Gabrielis, missi à DEO, falsa, & Aulicorum blandientium more, fallax fuisset; quod etiam cederet in summam æternæ Veritatis (cujus legatum agebat Gabriel) contumeliam.

§. 4. *Historia.*

FICTÈ DEFVNCTI, Vera Mors.

Tempus erat, quo complures Civitatis Parisiensis Sacerdotes Virginis Beatissimæ in Conceptione innocentiam non solum non credebant, sed & aliòs à pijsimâ hac opinione dimovere, totis viribus nitebantur : unde, ut suam melius opinionem populo

lo persuaderent, temerarium exco-
gitârunt facinus, tot fraudibus ple-
num, quot exinde homines seducen-
di, & in errorem pertrahendi essent.
Obsêcrârunt nimirum Nobilem quen-
dam virum, eorum jam antehac ope-
ribus communicantem, ut pro con-
firmandâ ipsorum sententiâ, post-
quàm aliquo tempore infirmum se
simulâssêt, postremò defunctum se
fingeret, ac quasi pro sepulturâ, ad
eorum Ecclesiam deportari se patere-
tur, tunc prætereà, quasi ad vitam
revocatus, è feretro sese extolleret,
cùm ad contestationem MARLÆ, in
originali peccato conceptæ, id mira-
culum Sacerdos à Numine exposce-
ret. Præbuit Nobilis iniquissimis
suggestionibus assensum, ac post
fictam paucorum dierum infirmita-
tem, magno cum apparatu, turbis
comitantibus, ad Ecclesiam deporta-
tus, in ejus medio deponeretur.
Sermonem Sacerdotum illorum ali-
quis funebrem perorabat, cùmque
ad medium dictionis pervenisset,
tunc enimverò, præsentibus innu-
meris verè Scholaribus, Civibus, ac
diversorum Ordinum Religiosis, ad
exequias convocatis, conjurare in-
cepit Nobilem illum, per DEI virtu-
tem, ac potentiam, ut si Virginea
DEI Genitrix Originalem contraxis-
set maculam, protinùs à mortuis re-
surgeret, ac veritati huic testimoni-
um perhiberet. Repetebat iterum,
iterumque conjurationem suam Sa-
cerdos, sed frustra omnia; cessavit
nimirum fictio, ubi vera Mors im-
postoris animam è corpore extrusit.
Admiratus ergo mirum in modum
Presbyter, ac immobile prorsus ca-
daver persentiscens, summè confu-
sus intremuit. Conjux porrò defun-
cti, tam nefandæ fraudis minimè ig-
nara, cùm & ipsa dolorem multis
lachrymis simulans, maritum ad Ec-
clesiam comitata fuisset, videns ad

Sacerdotis jussu, corpus immobile,
statim advertit, malignam mariti sui
fictionem, detestante Cælo, debitis
mulctatam supplicij fuisse; hinc ad
feretrum confestim accurrens, mor-
tuum reverà invenit virum, qui vi-
vus in Ecclesiam fuerat deportatus:
Eapropter magno cum ejulatu ex-
clamans, talibus Sacerdotem convi-
cij impetijt. O sceleratissime! oc-
cidisti virum meum! Tu, Tu occidi-
sti illum! Fraude igitur per ordinem
enarratâ, suo jam orbata conjuge,
lachrymabunda recessit, maritus
vero, cum maximâ adversariorum
confusione, contrariam intentæ fal-
sitati veritatem, suâ morte, in actu
exercito comprobavit. *Raynaud. Tom. 8.
pag. 325.*

§. 5. *Symbolum.*

NEC HERCVLES CONTRA DVOS, 194.
DEIPARA SINE LABE CON-
CEPTA, CONTRA 3.

Herculis hoc robur non est, præstare duobus,
Herculeo plus est robore: sterno duos.
Mortalem culpam, Venialem, & originis, Alma
Mater Conceptu Tres necat una suo.

Tres species odit anima mea. Eccli. c. 25. v. 3.

195.

§. 6. *Antiquitas.*beatVs samson, DraConIs
VICtor.

DUm de Samfone illo, Hebrææ fortitudinis miraculo, paulò ante Sermonem instituimus, alius se se offert hic loci inferendus, non Nominis tantum, sed & fortitudinis hæres, Beatus nimirum Samson, inclytum Benedictinæ nostræ familiæ lumen, vir Abbatialis primùm Pedito, Archi-Episcopali deinde Mitrà Dolens Ecclesiæ insignis. Hujus enim præclaræ fortitudinis argumentum vel ex eo licet colligere, quòd immanem Draconem, toti Provinciæ formidabilem, spectante, ac applaudente ipso Francorum Rege, injectâ suâ stolâ, veluti mansuetam oviculam traxerit, Regniq; finibus ad nutum obsequentem proscripserit, imò ferocientem quoque contra se Leonem, non manu quidem, ut Samson ille Philisthæorum terror, sed ore solo, devotâ nimirum precatione, præcipitem egerit, ac generosè extinxerit, qui proinde, cùm 120. vixisset annos, gloriosus ad Cælos Victor migravit, id referente in-

ter complures alios Bucelino, in suo Menol.

Dictum certè crederem de Samfone nostro illud: *Et conculcabis Leonem, & Draconem*, Psal. 90. v. 13. nisi compertum haberem, id de purissimâ DEI Genitrice intelligendum, in cuius gloriosâ Conceptione totum illud verificatum fuit, quod Psaltes prædixerat: *Super Aspidem, & Basiliscum ambulabis, & conculcabis Leonem, & Draconem*. Hæc enim verò tam hoc, quàm illo Samfone longè superior, incomparabilî suâ Divinitus acceptâ fortitudine, Leonem & Draconem infernalem, non uni tantum Provinciæ, sed toti Protoparentum posteritati terribilem, spectante ipso Regum Rege, ac Dominantium Domino, applaudente etiam totâ cœlesti curiâ, adeò in suâ Conceptione reddidit impotentem, ut ad animam suam omnem illi ingressum prohibuerit, ac ferocientem gloriosissimè detriumpharit.

§. 7. *Anagramma.*

PVra, MVnDa à Labe, ne- 196
sCIA MaLI.

Euge pura, mira, tota munda, nescia mali!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXIX.

§. I. *Scriptura.*

197. SpICas COLLigens CœLESTI
patri pLaCens, aC gratIam
InVenIens.

Ruth. c. 2. v. 13. *Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, &c.*

EGressa aliquandò in agros speciosa Ruth, ad colligendas ibidem Spicas, à messoribus resi-

duas, cùm fortè observaretur à Booz, agri Domino, eiq; per omnia placeret, plenam ab illo obtinuit non colligendi tantum Spicas, sed pro libitu metendi licentiam; nescio enim, quid fascini tam pulchritudo corporæ, quàm animæ virtus ad mercandum nullo pretio amorem, & benevolentiam obtineat. Dixit ergò plena gaudio ad eam: *Inveni gratiam apud oculos tuos, Domine mi, qui consolatus es me*